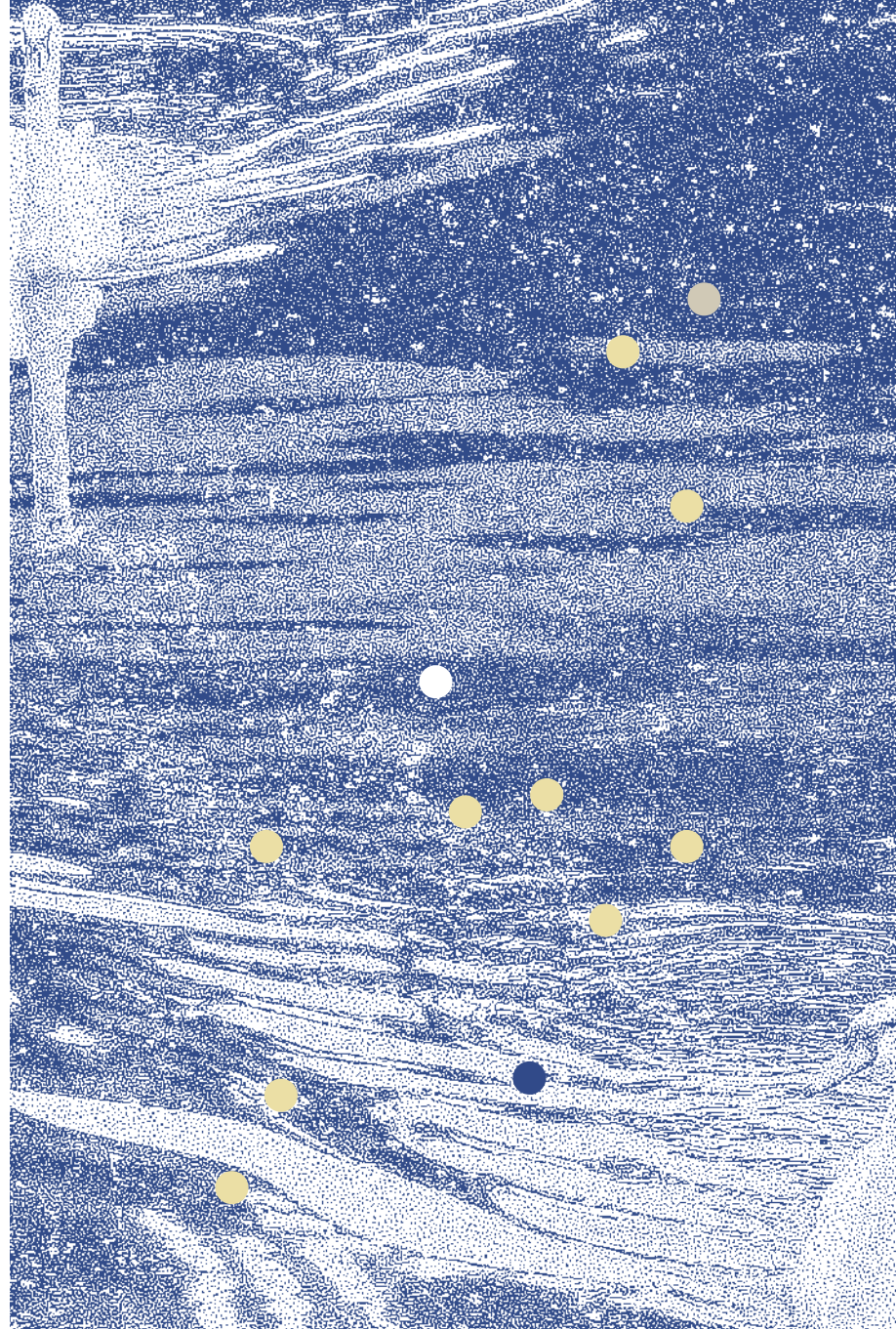

Kort
hechtingsproza
voor

wild-
plassers
& ex-
oten

Anna
Vercammen

Kort
hechtingsproza
voor

wild-
plassers
& ex-
oteren

Anna
Vercammen

EXSTEN

Voor mijn vrienden, die het wildplassen verleerden,
maar tijdens de coronacrisis de variant van
het tuinplassen terug op de kaart zetten.

© Anna Vercammen, 2021

www.exooten.be

EXSTEN

ISBN 9789464365504

NUR 503

D/2021/Anna Vercammen, uitgever

Grafisch ontwerp en collages door Pjotr.

Door Graphius gedrukt op Munken Pure.

Gezet uit Alpina van Grilli Type en Archia van Atipo.

I licked it, so it's mine

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of
openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm
of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande,
schriftelijke toestemming van de auteur.

Brugse wortels

Katten sroeien om hun territorium af te bakenen.
Peuters likken aan speelgoed om het te verkennen.
Ik deed hier pipi achter een struik. Draaide enkele tongen
met de lokale bevolking. Ik ben hier niet geboren,
wel getogen. Ik groeide hier op. Ik groeide hier neer.
Ik kwam hier op verhaal. Ik spreek de taal soms wel,
ik spreek de taal soms niet. Ik ben een exoot in eigen stad,
heb scherpe puntjes op mijn i's.

Ik heb hier wortels in de grond gestopt. Mijn vrienden
gooiden kluitjes. Ze gaven water, drukten de aarde
goed aan. Ik kreeg veel vertakkingen.
Ik ben een woeler, trek mezelf vaak los. Maar het leukste
aan weggaan is terugkomen.

– *Vo wa zi hi wel dè?*

– *Vannier joene!*

April 1992

Bij het eerste bezoek met ons gezin aan Brugge werden we meteen uit de stad getakeld. Mijn vader had een blinde vlek voor het bordje 'verboden parkeren'. Nochtans maakte het verkeer gebruik van pictogrammen en niet van het plaatselijk dialect.

Als nieuwe West-Vlamingen namen we geen vliegende start. Het ritje in de politiecombi naar het wagenpark van de takelfirma was best gezellig. De agent was vriendelijk, gaf uitleg over de omgeving en begon met onze taallessen. Een leuk vervolg op het ritje met de paardenkoetsen.

Oh Brugge. De eerste jaren gingen wat moeizaam, maar daarna kwam het wel goed. Ik ontpopte me tot een trotse aangespoelde. Een zeemeermin zonder staart, die van accent wisselt naargelang de tocht verder landinwaarts gaat.

Wieder tieners

Wij zijn lokaal. Wij zijn van hier. Wij leven in deze huizen.
Betreden dagelijks deze kasseien.

Wij zijn lokaal. Wij mogen het vergeten: de schoonheid
en de charme van deze gevels en hun stenen, de daken
en de pleinen, de molens en de reien.

Maar u niet, waarde bezoeker! U mag het nooit vergeten.
U moet abrupt halthouden voor onze fietswielen,
omhoogkijkend naar de trapgevels. U moet en zal met
open mond omvergereden worden door levende tieners,
die klaarkomen op de kasseien van de middeleeuwse
binnenstad.

Wij stinken en wij zweten hier. Wij draaien hier tongen,
hangen hier aan togen. Maar we likken ze niet af, dat is
niet hygiënisch. Wij dansen op tafels waar het mag
en anders gaan we niet naar binnen.

— Wat doen de buitenwippers op de plek waar vroeger
het schoeisel bepaalde of je binnen mocht of niet?
Schikten ze zich naar de sneakermode? Of dansen
daar nu enkel net geklede heren in goedkoop leer?

Wij zijn lokaal. Wij leven tussen deze stenen. Wij wonen
in deze taal! Nee, het is geen Zweeds, maar het klinkt wel
zoewt en zochte!

